

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: P. W.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupené JUDr. Bedřichem Hájkem, advokátem, se sídlem Boženy Němcové 70, Kadaň, proti **žalovanému: Ministerstvu práce a sociálních věcí**, sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.4.2015, č.j. MPSV-UM/5872/15/4S-ÚSK,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 14.4.2015, č.j. MPSV-UM/5872/15/4S-ÚSK, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Ústí nad Labem, kontaktního pracoviště Most (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 24.2.2015, č.j. 97454/15/MO, kterým bylo podle ust. § 62 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (dále jen „zákon o státní sociální podpoře“), rozhodnuto o vzniku přeplatku na přiznané dávce státní sociální podpory, příspěvku na bydlení, ve výši 849 Kč a zároveň byla žalobkyni uložena povinnost vrátit přeplatek do dne 30.4.2015, s odůvodněním, že dle ust. § 61 zákona o sociální podpoře nesplnila svou zákonnou oznamovací povinnost, a tak zavinila, že dávka byla vyplácena ve vyšší částce.

V žalobě žalobkyně uvedla, že došlo k nesprávnému právnímu posouzení a aplikaci ust. § 52 zákona o státní a sociální podpoře, neboť ustanovení dopadá na změnu rozhodných skutečností, které mají vliv na výpočet přiznané dávky. Žalobkyně připomněla, že výše přiznané dávky je dále ovlivněna okruhem společně posuzovaných osob a to dvojím

způsobem, jednak její výše závisí na součtu příjmů posuzovaných osob a jednak její výše závisí na počtu společně posuzovaných osob. Žalobkyně dále uvedla citaci ust. § 6 písm. b) bodu 1 zákona o státní sociální podpoře, tj. o rozhodném období, za které se zjišťuje příjem posuzovaných osob a počet osob. Jde o období předcházející kalendářnímu čtvrtletí, na které se nárok prokazuje. K stanovení výše příspěvku na bydlení za měsíce říjen, listopad a prosinec je tedy rozhodným obdobím předcházející třetí čtvrtletí roku 2014 (červenec, srpen, září). V tomto rozhodném období žádná ze změn nenastala a nemohlo tak dojít ani ke vzniku přeplatku na dávce státní sociální podpory, příspěvku na bydlení, za měsíc prosinec 2014. Závěrem žalobkyně navrhl, aby soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí pro nezákonnost a přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. Žalovaný uvedl, že žalobkyně nesplnila svou zákonnou povinnost a ve stanovené lhůtě osmi dnů nenahlásila další společně posuzovanou osobu, kdy další posuzovaná osoba má hlášen trvalý pobyt v předmětném bytě již od 1.12.2014, ale k nahlášení změny došlo až dne 20.1.2015. Podle ust. § 52 zákona o státní sociální podpoře došlo k přehodnocení nároku na dávku zpětně k datu 1.12.2014. Závěrem žalovaný uvedl, že postupoval v souladu se zákonem o státní sociální podpoře.

Žalobkyně v replice zdůraznila, že je rozdíl mezi změnou skutečností a změnou rozhodných skutečností. Domnívá se, že osmidenní lhůta k oznámení změny rozhodných skutečností počíná běžet ode dne, kdy se skutečnost stala rozhodnou ve smyslu zákona o státní sociální podpoře.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), bez jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasila a žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně podala dne 22.10.2014 žádost o přiznání dávky státní sociální podpory, příspěvku na bydlení, na byt č. „X“, v ulici „X“ v „X“. V žádosti uvedla jako další posuzované osoby své nezletilé syny M. (rok narození „X“) a F. (rok narození „X“) a doložila další potřebné podklady pro posouzení její žádosti. Pro období čtvrtého čtvrtletí jí byla dávka přiznána a vyplácena ve výši 5.748 Kč. Zmocněncem žalobkyně byla dne 20.1.2015 nahlášena změna v počtu společně posuzovaných osob, avšak kontrolou bylo zjištěno, že k nahlášení trvalého pobytu nově posuzované společné osoby

došlo již dne 1.12.2014, tj. nedošlo k nahlášení změny v zákonem stanovené lhůtě osmi dnů a správní orgán I. stupně dodatečně přepočtl výpočet přiznané dávky státní sociální podpory, příspěvku na bydlení, k datu změny.

Podle ust. § 6 písm. b) bodu 1 zákona o státní sociální podpoře je rozhodným obdobím, za které se zjišťuje rozhodný příjem, jde-li o příspěvek na bydlení, období kalendářního čtvrtletí předcházejícího kalendářnímu čtvrtletí, na které se nárok na výplatu dávky prokazuje, popřípadě nárok na dávku uplatňuje.

Podle ust. § 52 zákona o státní sociální podpoře změní-li se v období, na něž byla dávka přiznána, okruh společně posuzovaných osob, posoudí se nově nárok na dávku a její výši ke dni, ke kterému k takové změně došlo.

Podle ust. § 61 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře, příjemce dávky je povinen písemně ohlásit příslušné krajské pobočce Úřadu práce do osmi dnů změny ve skutečnostech rozhodných pro trvání nároku na dávku, její výši nebo výplatu.

Podle ust. § 62 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře příjemce dávky, který nesplnil některou jemu uloženou povinnost nebo přijal dávku nebo její část, ačkoliv musel z okolností předpokládat, že byla vyplacena neprávem nebo ve vyšší částce, než náležela, nebo jinak způsobil, že dávka byla vyplacena neprávem nebo v nesprávné výši, je povinen částky neprávem přijaté vrátit.

Soud nejprve konstatuje, že Nejvyšší správní soud se ve svém rozhodnutí ze dne 28.6.2012, č.j. 4 Ads 38/2012, zabýval rozhodným příjmem a rozhodným obdobím s tím, že „*Do příjmu rozhodného pro přiznání dávky státní sociální podpory – příspěvku na bydlení se zahrnují všechny příjmy uvedené v § 5 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, kterých dosáhla rodina žadatele o tuto dávku v celém rozhodném období předcházejícího kalendářního čtvrtletí, bez ohledu na to, že některá ze společně posuzovaných osob se přihlásila k trvalému pobytu v témže bytě jako oprávněná osoba až v průběhu rozhodného období. Stejný závěr je pak nutné učinit i za pomoci výkladu účelového (teleologického). Jestliže se totiž posuzuje splnění podmínek pro vznik nároku na příspěvek na bydlení za kalendářní čtvrtletí, které předchází uplatnění nároku na tuto dávku, pak zákonodárce vycházel z toho, že příjmy dosažené v tomto rozhodném období budou vynaloženy na úhradu nákladů na bydlení za následující kalendářní čtvrtletí. V něm však již společně posuzovaná osoba, která se v průběhu rozhodného období předchozího kalendářního čtvrtletí přihlásila k trvalému pobytu v témže bytě jako žalobkyně, byt užívá. Proto je možné po ní spravedlivě požadovat, aby se podílela na úhradě nákladů na bydlení z prostředků, které získala v předchozím kalendářním čtvrtletí, byť nebyla v bytě hlášena k trvalému pobytu po celou tuto dobu.*“

Soud dále zhodnotil zjištěný skutkový stav spočívající v určení, zda změna v počtu osob ve čtvrtém čtvrtletí 2014, je rozhodná i pro přiznání a výpočet dávky státní sociální podpory, příspěvku na bydlení, pro toto období. Pro čtvrté čtvrtletí 2014 byl žalobkyni přiznán příspěvek na bydlení ve výši 5.748 Kč. V tomto období však došlo ke změně v počtu společně posuzovaných osob ve smyslu ustanovení § 52 zákona o státní sociální podpoře. Podle tohoto ustanovení se posoudí nově nárok na dávku a její výši ke dni, ke kterému k takové změně došlo. Dne 1.12.2014 došlo ke změně v počtu společně posuzovaných osob, kdy toto datum žalobce ani žalovaný jako datum změny nezpochybňovali. Žalobkyně však nesplnila svou zákonnou povinnost a v daném případě nenahlásila změnu v počtu společně posuzovaných osob podle ust. § 61 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře do osmi dnů. Správní orgán I. stupně, tak nemohl výši přiznaného

příspěvku na bydlení posoudit k datu změny a došlo tak k vyplacení dávky státní sociální podpory, příspěvku na bydlení, za měsíc prosinec 2014 ve vyšší výši než v jaké žalobkyni náležela. V daném případě tak nelze konstatovat pochybení správního orgánu I. stupně, když poté, co žalobkyně dodatečně splnila svou povinnost a nahlásila změnu v počtu společně posuzovaných osob, postupoval podle ust. § 52 zákona o státní sociální podpoře a k datu změny nově posoudil výši přiznaného příspěvku na bydlení, tento přepočtl a vyměřil žalobkyni doplatek. Přiznání dávek je tedy nejen závislé na předchozích příjmech a počtu osob, ale také na současných příjmech a počtu osob, které se mohou měnit, a s ohledem na to se může měnit i výše přiznané dávky státní sociální podpory, příspěvku na bydlení.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I. podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 12. srpna 2016

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová